

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 535

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 17 iulie 2015

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 352 din 7 mai 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XV alin. (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare.....	2-4	8. — Decizie a președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind încetarea concesiunii miniere de exploatare a nisipului și pietrișului din perimetrul Băiești.....	11
Decizia nr. 383 din 27 mai 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (2) și ale art. 342—346 din Codul de procedură penală.....	5-8	836. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind stabilirea fondului de premiere pentru o extragere lunară a Loteriei bonurilor fiscale	11
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		4.395. — Ordin al ministrului educației și cercetării științifice privind aprobarea planurilor-cadru de învățământ pentru clasele a IX-a—a XII-a, învățământ liceal, filiera vocațională, profilul teologic, cultul greco-catolic, specializarea ghid turism religios, a listei disciplinelor de specialitate din curriculumul diferențiat pentru clasele a IX-a—a XII-a, învățământul liceal, filiera vocațională, profilul teologic, cultul greco-catolic, specializarea ghid turism religios și a programelor școlare pentru disciplinele care fac parte din curriculumul diferențiat pentru clasele a IX-a—a XII-a, învățământul liceal, filiera vocațională, profilul teologic, cultul greco-catolic, specializarea ghid turism religios.....	12
15. — Ordonanță pentru modificarea Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice	9	4.403. — Ordin al ministrului educației și cercetării științifice privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Superior	13-15
16. — Ordonanță pentru modificarea alin. (6) al art. 9 ² din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004	10		
562. — Hotărâre privind transmiterea fără plată a unor bunuri mobile, aflate în proprietatea privată a statului, între Ministerul Afacerilor Interne și Consiliul Superior al Magistraturii	10		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 352**

din 7 mai 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XV alin. (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. XV alin. (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Dumitru Mutu în Dosarul nr. 10.213/306/2014 al Tribunalului Sibiu — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 1.144D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.145D/2014, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XV alin. (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014, excepție ridicată de Mihai Ciprian Puiu în Dosarul nr. 10.022/306/2014 al Tribunalului Sibiu — Secția I civilă, și în Dosarul nr. 1.173D/2014, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XV alin. (4) raportat la alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014, excepție ridicată de Societatea „Cris Medina” — S.R.L. din Sibiu în Dosarul nr. 10.021/306/2014 al Tribunalului Sibiu — Secția I civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării cauzelor.

7. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.145D/2014 și nr. 1.173D/2014 la Dosarul nr. 1.144D/2014, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca

neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale și precizează că prevederile de lege criticate, instituind un impediment legal temporar în privința executorii unor hotărâri judecătorești, nu sunt contrare normelor constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin încheierile din 23 octombrie 2014, pronunțate în dosarele nr. 10.213/306/2014 și nr. 10.022/306/2014, **Tribunalul Sibiu — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XV alin. (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare.** Excepția a fost ridicată de Dumitru Mutu și Mihai Ciprian Puiu în cauze având ca obiect încuviințarea executării silite.

10. Prin Încheierea din 6 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 10.021/306/2014, **Tribunalul Sibiu — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XV alin. (4) raportat la alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare.** Excepția a fost ridicată de Societatea „Cris Medina” — S.R.L. din Sibiu într-o cauză având ca obiect încuviințarea executării silite.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii susțin, în esență, că prevederile art. XV alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 sunt în contradicție cu cele ale alineatului (7) al aceluiași articol, potrivit căruia plățile restante la sumele aferente titlurilor executorii emise până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și pentru care nu a fost demarată procedura de executare silită, se efectuează cu respectarea prevederilor alin. (1)—(6). *Per a contrario*, cele pentru care a fost demarată executarea silită, până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, nu sunt supuse eșalonării. Deși din economia articolului XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 rezultă că a fost dispusă eșalonarea plăților sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești, pentru care nu a fost inițiată executarea silită până la intrarea în vigoare a ordonanței, alineatul (4) prevede că, pe durata eșalonării, orice procedură de executare silită se suspendă. Or, în condițiile în care, în acest context, nicio executare silită nu poate începe, cu atât mai mult, aceasta nu poate fi suspendată. Prin urmare, alineatul (4) permite suspendarea executării silite inițiate anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2014, în contradicție cu alineatul (7) al aceluiași articol. Astfel, norma criticată nu îndeplinește criteriile de claritate, precizie, previzibilitate și predictibilitate, exigente reținute în jurisprudența Curții

Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012, și a Curții Europene a Drepturilor Omului (spre exemplu, hotărârile pronunțate în cauzele *Rotaru împotriva României*, *Petra împotriva României*, *Sunday Times împotriva Regatului Unit*). În același sens sunt invocate dispozițiile art. 8 alin. (4) și art. 36 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. Viciul de redactare a prevederilor de lege criticate determină apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice, în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii.

12. **Tribunalul Sibiu — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este fondată, deoarece normele legale criticate nu îndeplinesc criteriile de claritate, precizie și predictibilitate și vin în contradicție cu dispozițiile art. 15 și art. 21 din Constituție, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Se încalcă, astfel, principiul liberului acces la justiție și al securității raporturilor juridice în ceea ce privește procedurile de executare silită, demarate anterior intrării în vigoare a acestei ordonanțe, precum și principiul neretroactivității legii civile.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. XV alin. (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 28 februarie 2014, care au următorul cuprins: „(4) În cursul termenului prevăzut la alin. (1) orice procedură de executare silită se suspendă de drept.

(5) Sumele prevăzute la alin. (1), plătite în temeiul prezentei ordonanțe de urgență, se actualizează cu indicele prețurilor de consum comunicat de Institutul Național de Statistică.”

Prevederile art. XV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014, la care normele de lege criticate fac trimitere, au următorul cuprins: „Plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect restituirea taxei pe poluare pentru autovehicule și a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, dobânzile calculate până la data plății integrale și cheltuielile de judecată, precum și alte sume stabilite de instanțele judecătorești, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2015, se va realiza pe parcursul a 5 ani calendaristici, prin plata în fiecare an a 20% din valoarea acestora.”

De asemenea, prevederile art. XV alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014, reținute în dispozitivul Încheierii de sesizare din 6 noiembrie 2014, pronunțate de Tribunalul Sibiu — Secția I civilă în Dosarul nr. 10.021/306/2014, care formează obiectul Dosarului nr. 1.173D/2014 al Curții Constituționale, au următorul cuprins: „Plățile restante la sumele aferente titlurilor executorii emise până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și pentru care nu a fost demarată procedura de executare silită se efectuează cu respectarea prevederilor alin. (1)—(6).”

17. Curtea reține că, în realitate, prevederile art. XV alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 sunt invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. XV alin. (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014, și nu ca obiect al acesteia. Prin urmare, Curtea urmează a se pronunța asupra excepției de neconstituționalitate având ca obiect prevederile art. XV alin. (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014.

18. În opinia autorilor excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 privind universalitatea, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 21 privind accesul liber la justiție.

19. De asemenea sunt invocate dispozițiile art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil, dispoziții cuprinse în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate exercitat în raport cu dispozițiile art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate, prin prisma art. 11 și art. 20 din Constituție, indicate și în prezentele cauze, iar prin Decizia nr. 676 din 13 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 4 februarie 2015, și Decizia nr. 705 din 27 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 15 ianuarie 2015, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiate, excepțiile de neconstituționalitate.

21. Curtea a reținut, în esență, că art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 instituie eșalonarea plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești, având ca obiect restituirea taxei pe poluare pentru autovehicule și a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, dobânzile calculate până la data plății integrale și cheltuielile de judecată, precum și alte sume stabilite de instanțele judecătorești, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2015. Astfel, plata acestora se va realiza pe parcursul a 5 ani calendaristici, prin plata în fiecare an a 20% din valoarea acestora. De asemenea se prevede că pe această perioadă orice procedură de executare silită se suspendă de drept.

22. În ceea ce privește constituționalitatea instituirii eșalonării plății unor sume prevăzute în titluri executorii, precum și a suspendării de drept a oricărei proceduri de executare silită, Curtea s-a mai pronunțat în numeroase cauze. Astfel, în materia eșalonării plății sumelor aferente titlurilor executorii, este de menționat Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010, prin care Curtea a respins excepția de neconstituționalitate. Prin Decizia nr. 458 din 31 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 17 aprilie 2009, Curtea a reținut că procesul civil parcurge două

faze: judecata și executarea silită, aceasta din urmă intervenind în cazul hotărârilor susceptibile de a fi puse în executare cu ajutorul forței de constrângere a statului sau al altor titluri executorii, în măsura în care debitorul nu își execută de bunăvoie obligația. Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că executarea unei hotărâri, indiferent de instanța care a pronunțat-o, trebuie considerată ca parte integrantă a procesului, în sensul art. 6 din Convenție, iar în ipoteza în care autoritățile sunt obligate să acționeze în vederea executării unei hotărâri judecătorești și manifestă abstențiune, această conduită este apreciată ca angajând răspunderea statului, în condițiile art. 6 paragraful 1 din Convenție, obligația statului de a asigura celeritatea procedurilor judiciare fiind una de rezultat. În acest sens este și Decizia nr. 528 din 12 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 24 ianuarie 2014.

23. Prin Hotărârea din 17 iunie 2003, pronunțată în Cauza *Ruianu împotriva României*, paragraful 65, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenție, protejează în egală măsură și punerea în executare a hotărârilor judecătorești definitive și obligatorii, care, într-un stat ce respectă preeminența dreptului, nu pot rămâne fără efect în defavoarea uneia dintre părți. Prin urmare, executarea unei hotărâri judecătorești nu poate fi împiedicată, anulată sau amânată pe o perioadă lungă de timp.

24. În ceea ce privește modalitatea de executare, Curtea a statuat în jurisprudența sa că executarea *uno actu* constituie doar o altă modalitate de executare, fără ca acest lucru să însemne că este singura și unica posibilă modalitate de executare care poate fi aplicată (Decizia nr. 353 din 22 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 27 iulie 2011). În acest context se observă că prin Decizia nr. 190 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 9 aprilie 2010, Curtea a reținut că mecanismul eșalonării plății, ca modalitate de executare a unei hotărâri judecătorești, poate fi considerat în concordanță cu principiile consacrate de jurisprudența Curții Constituționale și Curții Europene a Drepturilor Omului, dacă sunt respectate anumite condiții: tranșe de efectuare a plăților intermediare precis determinate, termen rezonabil de executare integrală, acoperirea eventualei devalorizări a sumei datorate. Or, dispozițiile art. XV din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014, stabilind tranșele, reactualizează cu indicele prețului de consum executarea pe 5 ani, îndeplinind astfel cerințele stabilite în jurisprudența Curții Constituționale.

25. Totodată, pentru a evita devalorizarea sumelor ce fac obiectul titlurilor executorii, ordonanța de urgență criticată prevede că acestea se actualizează cu indicele prețurilor de consum comunicat de Institutul Național de Statistică, ceea ce garantează o executare în totalitate a creanței. Acest mecanism asigură executarea integrală a titlului, acordând totodată statului posibilitatea să identifice resursele financiare necesare achitării acestor sume.

26. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea acestei jurisprudențe, cele statuate prin deciziile invocate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

27. Distinct de acestea, Curtea reține că normele supuse controlului de constituționalitate îndeplinesc criteriile de claritate și previzibilitate ale normelor juridice, stabilind cu precizie regulile aplicabile pentru plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect restituirea taxei pe poluare pentru autovehicule și a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, dobânzile calculate până la data plății integrale și cheltuielile de judecată, precum și alte sume stabilite de instanțele judecătorești, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2015, cât și în cazul plăților restante la sumele aferente titlurilor executorii emise, până la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2014, și pentru care nu a fost demarată procedura de executare silită.

28. Curtea mai reține că invocarea unei preținse contradicții între prevederile art. XV alin. (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 și art. XV alin. (7) din același act normativ referitoare la efectuarea plăților restante la sumele aferente titlurilor executorii emise până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și pentru care nu a fost demarată procedura de executare silită pune, în realitate, în discuție, probleme de interpretare și aplicare a legii, aspect care excedează controlului de constituționalitate.

29. În fine, Curtea constată că invocarea dispozițiilor art. 15 din Constituție privind universalitatea nu are relevanță pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dumitru Mutu, Mihai Ciprian Puiu și Societatea „Cris Medina” — S.R.L. în dosarele nr. 10.213/306/2014, nr. 10.022/306/2014 și nr. 10.021/306/2014 ale Tribunalului Sibiu — Secția I civilă și constată că prevederile art. XV alin. (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Sibiu — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 mai 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 383

din 27 mai 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (2) și ale art. 342—346 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (2) și ale art. 342—346 din Codul de procedură penală, excepție ridicată din oficiu de Judecătoria Constanța — Secția penală în Dosarul nr. 161/212/2014 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 818 D/2014.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 7 aprilie 2015, în prezența reprezentantului Ministerului Public, procurorul Iuliana Nedelcu, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 28 aprilie 2015. La această dată, Curtea a amânat pronunțarea, în temeiul aceluiași dispoziții legale, pentru data de 14 mai 2015 și, ulterior, pentru aceleași motive la datele de 19 mai 2015 și 27 mai 2015, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea nr. 407 din 13 august 2014, pronunțată în Dosarul nr. 161/212/2014, **Judecătoria Constanța — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 102 alin. (2) și ale art. 342—346 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată din oficiu într-o cauză având ca obiect stabilirea vinovăției inculpaților pentru săvârșirea infracțiunilor de vătămare corporală din culpă, de încredințare cu știință a conducerii unei nave de către o persoană care nu deține brevet sau certificat de capacitate corespunzător și de punere în exploatare sau navigație a unei nave neînregistrate, fapte prevăzute la art. 184 alin. (1)—(3) din Codul penal și la art. 2 alin. (1)—(2) și, respectiv, art. 28 alin. (1) din Legea nr. 191/2003 privind infracțiunile la regimul transportului naval.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** instanța arată că nu există nicio justificare obiectivă pentru ca partea civilă și partea responsabilă civilmente să fie excluse de la procedura de cameră preliminară [art. 344 alin. (4) din Codul de procedură penală], o astfel de reglementare încălcând dreptul la apărare al acestor părți, reglementat la art. 24 alin. (1) din Constituție, precum și dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, prevăzut la art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală.

5. În opinia judecătorului de cameră preliminară, dispozițiile art. 374 din Codul de procedură penală, potrivit cărora, în faza de judecată în primă instanță, cu ocazia parcurgerii procedurii de aducere la cunoștință a învinuirii, persoana vătămată, partea civilă și partea responsabilă civilmente sunt încunoștințate de către instanță cu privire la probele care au fost excluse de către judecătorul de cameră preliminară în acea fază a procesului penal, nu reprezintă o garanție suficientă a dreptului la apărare al acestor părți, drept care este o componentă a dreptului la un proces echitabil. Se arată că partea civilă și partea responsabilă civilmente au, în mod egal cu inculpatul, un interes în rezolvarea problemei competenței instanței, a legalității sesizării, precum și în verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală.

6. Se susține, totodată, că prevederile art. 342—346 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, întrucât au un caracter extrem de lapidar și sunt lipsite de claritate și de previzibilitate, dând naștere arbitrarului și lăsând judecătorului posibilitatea să creeze dreptul. În acest sens, se arată că dispozițiile legale ce reglementează camera preliminară nu prevăd dacă întocmirea minutei în cazurile prevăzute la art. 345 alin. (2) și art. 346 din Codul de procedură penală este sau nu obligatorie și că, în aceste condiții, unele instanțe întocmesc minute (cum sunt cele din raza Curții de Apel Constanța) considerând ca fiind incidente în această situație prevederile art. 400 alin. (1) din Codul de procedură penală, pe când alte instanțe, în aceeași împrejurare procedurală, nu întocmesc minute (cum sunt cele din raza Curții de Apel Târgu Mureș), cu argumentul că legiuitorul nu a prevăzut expres obligativitatea întocmirii acestora. De asemenea, se susține că terminologia folosită de legiuitor în redactarea dispozițiilor art. 344 alin. (4) din Codul de procedură penală este mult prea vagă, nelăsând să se înțeleagă la ce se referă noțiunile de „cereri” și „excepții”, respectiv care este obiectul acestora.

7. O altă critică de neconstituționalitate formulată este aceea că, potrivit textelor criticate, la finalizarea procedurii de cameră preliminară este obligatorie începerea judecății, chiar în situația în care se constată că există o cauză evidentă care împiedică exercitarea în continuare a acțiunii penale și care atrage încetarea procesului penal, fiind dată ca exemplu situația în care, în timpul procedurii de cameră preliminară, survine decesul inculpatului sau împăcarea părților.

8. Totodată, se arată că, din modul în care sunt redactate, dispozițiile art. 346 alin. (3) lit. b), coroborate cu cele ale art. 102 alin. (2) din Codul de procedură penală, conduc la concluzia că orice încălcare a legii în obținerea probelor atrage excluderea respectivelor probe, fără a arăta dacă această excludere este sau nu legată de nulitatea actelor procesuale sau procedurale (care survine atunci când încălcarea normei procesuale penale are o anumită gravitate). Se susține că această manieră de reglementare determină arbitrarul într-o chestiune extrem de importantă, ce vizează legalitatea probelor, cu consecințe asupra legalității sau nelegalității întregii urmăririi penale. Se conchide că, dacă legiuitorul a dorit ca sancțiunea excluderii probelor să fie o instituție autonomă, independentă de regimul

nulităților actelor procesuale sau procedurale (care presupun o anumită gravitate a încălcării normei procesuale penale, existența unei vătămări procesuale-dovedite sau prezumate, o anumită categorie a subiecților procesuali care pot invoca nulitatea și un termen până la care poate fi invocată), atunci reglementarea strictă a cazurilor de nulitate și a termenelor și persoanelor care o pot invoca este inutilă. Se susține că, în egală măsură, judecătorul poate aprecia că legiuitorul a dorit ca sancțiunea excluderii probelor să fie o instituție subordonată regimului nulităților și poate fi aplicată doar în măsura în care există cazuri de nulitate.

9. Se observă că, astfel cum rezultă din interpretarea prevederilor art. 282 alin. (2) din Codul de procedură penală, nulitatea relativă nu poate fi invocată din oficiu de instanță, de judecătorul de drepturi și libertăți sau de judecătorul de cameră preliminară. În aceste condiții, judecătorul de cameră preliminară, deși face aplicarea dispozițiilor art. 345 alin. (2) din Codul de procedură penală și sancționează actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii, această sancționare este, în realitate, lipsită de conținut, întrucât judecătorul, neputând invoca nulități relative, nu poate invoca aceste încălcări, iar soluțiile reglementate de art. 346 alin. (3) din Codul de procedură penală nu permit sancționarea lor. În acest din urmă sens, se arată că, dimpotrivă, pentru astfel de situații, prevederile art. 346 alin. (4) din Codul de procedură penală instituie obligația judecătorului de începere a judecării, aspect ce permite ca încălcările flagrante ale legii în faza urmăririi penale, neinvocate de inculpat (spre exemplu în cauzele în care asistența juridică nu este obligatorie), să fie astfel acoperite. Se susține că, în aceste condiții, respectarea legii devine opțională în faza urmăririi penale, încălcări grave ale acesteia putând rămâne nesancționate.

10. Instanța susține că și redactarea art. 346 alin. (6) din Codul de procedură penală este vagă și imprecisă, întrucât prevede că declinarea competenței se realizează prin hotărâre, făcând trimitere la art. 50 alin. (1) din Codul de procedură penală. Se observă însă că, potrivit art. 370 alin. (1)—(3) din același cod, sunt hotărâri sentințele, deciziile și încheierile, motiv pentru care se poate constata că textul criticat lasă la aprecierea judecătorului de cameră preliminară pronunțarea unei soluții de declinare a cauzei prin încheiere, în acord cu dispozițiile art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală, sau prin sentință, conform art. 370 alin. (1) anterior referit. Se concluzionează că, în practica instanțelor, cu ocazia declinării competenței în procedura de cameră preliminară, sunt pronunțate ambele tipuri de hotărâri.

11. Pentru argumentele arătate, instanța susține că deficiențele grave de redactare a normelor ce reglementează procedura camerei preliminare fac ca aplicarea acestei instituții să încalce dreptul părților la un proces echitabil, precum și dreptul la apărare al acestora.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 102 alin. (2) și ale art. 342—346 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— Art. 102 alin. (2): „(2) Probele obținute în mod nelegal nu pot fi folosite în procesul penal.”;

— Art. 342: — *Obiectul procedurii în camera preliminară: „Obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală”;*

— Art. 343: — *Durata procedurii în camera preliminară: „Durata procedurii în camera preliminară este de cel mult 60 de zile de la data înregistrării cauzei la instanță.”;*

— Art. 344: — *Măsurile premergătoare: „(1) După sesizarea instanței prin rechizitoriu, dosarul se repartizează aleatoriu judecătorului de cameră preliminară.*

(2) Copia certificată a rechizitoriului și, după caz, traducerea autorizată a acestuia se comunică inculpatului la locul de deținere ori, după caz, la adresa unde locuiește sau la adresa la care a solicitat comunicarea actelor de procedură, aducându-i-se totodată la cunoștință obiectul procedurii în camera preliminară, dreptul de a-și angaja un apărător și termenul în care, de la data comunicării, poate formula în scris cereri și excepții cu privire la legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Termenul este stabilit de către judecătorul de cameră preliminară, în funcție de complexitatea și particularitățile cauzei, dar nu poate fi mai scurt de 20 de zile.

(3) În cazurile prevăzute de art. 90, judecătorul de cameră preliminară ia măsuri pentru desemnarea unui apărător din oficiu și stabilește, în funcție de complexitatea și particularitățile cauzei, termenul în care acesta poate formula în scris cereri și excepții cu privire la legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, care nu poate fi mai scurt de 20 de zile.

(4) La expirarea termenelor prevăzute la alin. (2) și (3), judecătorul de cameră preliminară comunică cererile și excepțiile formulate de către inculpat ori excepțiile ridicate din oficiu parchetului, care poate răspunde în scris, în termen de 10 zile de la comunicare.”;

— Art. 345: — *Procedura în camera preliminară: „(1) Dacă s-au formulat cereri și excepții ori a ridicat din oficiu excepții, judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra acestora, prin încheiere motivată, în camera de consiliu, fără participarea procurorului și a inculpatului, la expirarea termenului prevăzut la art. 344 alin. (4).*

(2) În cazul în care judecătorul de cameră preliminară constată neregularități ale actului de sesizare, în cazul în care sancționează potrivit art. 280—282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii ori dacă exclude una sau mai multe probe administrate, încheierea se comunică de îndată parchetului care a emis rechizitoriul.

(3) În termen de 5 zile de la comunicare, procurorul remediază neregularitățile actului de sesizare și comunică judecătorului de cameră preliminară dacă menține dispoziția de trimitere în judecată ori solicită restituirea cauzei.”;

— Art. 346: — *Soluțiile: „(1) Judecătorul de cameră preliminară hotărăște prin încheiere motivată, în camera de consiliu, fără participarea procurorului și a inculpatului. Încheierea se comunică de îndată procurorului și inculpatului.*

(2) Dacă nu s-au formulat cereri și excepții ori nu a ridicat din oficiu excepții, la expirarea termenelor prevăzute la art. 344 alin. (2) sau (3), judecătorul de cameră preliminară constată legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a

efectuării actelor de urmărire penală și dispune începerea judecării.

(3) Judecătorul de cameră preliminară restituie cauza la parchet dacă:

a) rechizitoriul este neregularitar întocmit, iar neregularitatea nu a fost remediată de procuror în termenul prevăzut la art. 345 alin. (3), dacă neregularitatea atrage imposibilitatea stabilirii obiectului sau limitelor judecării;

b) a exclus toate probele administrate în cursul urmăririi penale;

c) procurorul solicită restituirea cauzei, în condițiile art. 345 alin. (3), ori nu răspunde în termenul prevăzut de aceeași dispoziție.

(4) În toate celelalte cazuri în care a constatat neregularitățile actului de sesizare, a exclus una sau mai multe probe administrate ori a sancționat potrivit art. 280—282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii, judecătorul de cameră preliminară dispune începerea judecării.

(5) Probele excluse nu pot fi avute în vedere la judecata în fond a cauzei.

(6) Dacă apreciază că instanța sesizată nu este competentă, judecătorul de cameră preliminară procedează potrivit art. 50 și 51, care se aplică în mod corespunzător.

(7) Judecătorul de cameră preliminară care a dispus începerea judecării exercită funcția de judecată în cauză.”

16. Se susține că textele criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitor la accesul liber la justiție și ale art. 24 alin. (1) cu privire la dreptul la apărare.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, cu privire la dispozițiile art. 102 alin. (2) din Codul de procedură penală, Curtea constată că, potrivit art. 97 alin. (1) din Codul de procedură penală, prin **probă** se înțelege orice element de fapt care servește la constatarea existenței sau inexistenței unei infracțiuni, la identificarea persoanei care a săvârșit-o și la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei și care contribuie la aflarea adevărului în procesul penal.

18. De asemenea, Curtea reține că informațiile furnizate de probe, prin conținutul lor, nu pot fi folosite în procesul penal decât prin modalități expres prevăzute în Codul de procedură penală. Acestea reprezintă **mijloacele de probă**. Conform alin. (2) al art. 97 din Codul de procedură penală, *proba se obține în procesul penal prin următoarele mijloace de probă*: a) declarațiile suspectului sau ale inculpatului; b) declarațiile persoanei vătămate; c) declarațiile părții civile sau ale părții responsabile civilmente; d) declarațiile martorilor; e) înscrisuri, rapoarte de expertiză sau constatare, procese-verbale, fotografii, mijloace materiale de probă; și f) orice alt mijloc de probă care nu este interzis prin lege.

19. În continuarea articolelor mai sus analizate, Codul de procedură penală prevede, la art. 97 alin. (3), că **procedeu probatoriu** este *modalitatea legală de obținere a mijlocului de probă*. În acest sens, sunt reglementate, în cuprinsul titlului IV din Partea generală a acestui cod, audierea persoanelor (art. 104—131), identificarea persoanelor și a obiectelor (art. 132—137), metode speciale de supraveghere sau cercetare (art. 138—153), conservarea datelor informatice (art. 154), percheziția și ridicarea de obiecte și înscrisuri (art. 156—171), expertiza și constatarea (art. 172—191), cercetarea locului faptei și reconstituirea (art. 192—195), fotografierea și luarea amprentelor suspectului, inculpatului sau ale altor persoane (art. 196), mijloacele materiale de probă (la art. 197), înscrisurile (art. 198—201).

20. Prin urmare, Curtea constată că legea procesual penală delimitează conceptual cele trei noțiuni: **probă**, **mijloc de probă** și **procedeu probatoriu**. Cu toate că, deseori, în limbajul juridic curent noțiunea de probă, în sens larg, include atât **proba**

propriu-zisă, cât și **mijlocul de probă**, sub aspect tehnic procesual, cele două noțiuni au **conținuturi și sensuri distincte**. Astfel, probele sunt elemente de fapt, în timp ce mijloacele de probă sunt modalități legale folosite pentru dovedirea elementelor de fapt. De asemenea, trebuie subliniată diferența între **mijloacele de probă și procedeele probatorii**, noțiuni aflate într-o relație etiologică. Spre exemplu, declarațiile suspectului sau ale inculpatului, declarațiile persoanei vătămate, ale părții civile sau ale părții responsabile civilmente, declarațiile martorilor și declarațiile experților sunt mijloace de probă obținute prin audierea acestor persoane sau prin procedee probatorii auxiliare, cum sunt confruntarea sau videoconferința; înscrisurile și mijloacele materiale de probă, ca mijloace de probă, pot fi obținute prin procedee probatorii ca percheziția, ridicarea de obiecte și înscrisuri, cercetarea locului faptei, reconstituirea sau reținerea, predarea și percheziționarea trimiterilor poștale; rapoartele de expertiză, ca mijloace de probă, sunt obținute prin expertize, ca procedee probatorii; iar procesele-verbale, ca mijloace de probă, sunt obținute prin procedee probatorii precum identificarea persoanelor și a obiectelor, metode speciale de supraveghere sau cercetare, amprentarea suspectului, inculpatului sau a altor persoane sau utilizarea investigatorilor sub acoperire, a celor cu identitate reală sau a colaboratorilor; iar fotografia, ca mijloc de probă, se obține prin procedeu probatoriu al fotografierii.

21. Astfel, Curtea constată că o probă nu poate fi obținută nelegal decât dacă mijlocul de probă și/sau procedeu probatoriu prin care este obținută este nelegal, aceasta presupunând nelegalitatea dispunerii, autorizării sau administrării probei. Or, nelegalitatea acestora este sancționată de prevederile art. 102 alin. (3) din Codul de procedură penală, prin aplicarea regimului nulității absolute sau relative. Aceasta deoarece nulitățile, așa cum sunt ele reglementate la art. 280—282 din Codul de procedură penală, privesc doar actele procedurale și procesuale, adică mijloacele de probă și procedeele probatorii, și nicidecum probele în sine, care nu sunt decât elemente de fapt. Prin urmare, este firească aplicarea regimului nulității, conform art. 102 alin. (3) din Codul de procedură penală, doar actelor prin care s-a dispus sau s-a autorizat proba sau actelor prin care s-a administrat aceasta. Doar aceste acte pot fi lovite de nulitate absolută sau relativă, aceasta din urmă presupunând o încălcare a drepturilor unui participant la procesul penal, ce nu poate fi înlăturată altfel decât prin excluderea probei astfel obținute din procesul penal.

22. Așadar, Curtea apreciază că art. 102 alin. (2) din Codul de procedură penală trebuie coroborat cu alin. (3) al acestui text legal, ceea ce înseamnă că probele obținute prin actele prevăzute la art. 102 alin. (3) din Codul de procedură penală nu pot fi folosite în procesul penal în condițiile în care aceste acte sunt lovite de nulitate absolută sau relativă. Cele două alineate nu reglementează instituții diferite, ci presupun întotdeauna aplicarea regimului nulității în materia probațiunii, așa cum este acesta reglementat la art. 280—282 din Codul de procedură penală, iar rezultatul nulității actelor, respectiv a mijloacelor de probă și a procedeele probatorii, determină imposibilitatea folosirii probelor în proces.

23. Referitor la prevederile art. 344 alin. (4), art. 345 alin. (1) și art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală, Curtea constată că, prin Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 5 decembrie 2014, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 344 alin. (4) din Codul de procedură penală, precum și soluția legislativă cuprinsă în art. 345 alin. (1) și art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală, potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se

pronunță „fără participarea procurorului și a inculpatului”, sunt neconstituționale.

24. Conform prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”. Întrucât încheierea de sesizare a Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate a fost pronunțată pe data de 13 august 2014, iar Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014 a fost pronunțată și publicată după data încheierii anterior referite, urmează ca excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 344 alin. (4), art. 345 alin. (1) și art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală să fie respinsă ca devenită inadmisibilă (a se vedea Decizia nr. 531 din 12 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 din 12 februarie 2014).

25. În ceea ce privește criticile referitoare la caracterul lapidar, neclar și imprevizibil al dispozițiilor art. 342—346 din Codul de procedură penală sub aspectul faptului că acestea nu prevăd obligativitatea întocmirii minutei în cazurile prevăzute la art. 345 alin. (2) și art. 346 din Codul de procedură penală, lacună ce a determinat o practică neunitară sub aspectul întocmirii minutelor, la nivelul instanțelor naționale, în situațiile procedurale invocate, Curtea reține că acestea sunt chestiuni ce țin de interpretarea și aplicarea legii.

26. De asemenea, Curtea constată că același domeniu, al interpretării și aplicării legii, este vizat și de critica de neconstituționalitate formulată cu privire la dispozițiile art. 346 alin. (6) din Codul de procedură penală, motivată de faptul că textul criticat nu prevede cu exactitate categoria de hotărâre (sentință, decizie sau încheiere) ce trebuie întocmită de instanța

de judecată cu ocazia declinării competenței în procedura de cameră preliminară, imprecizie legislativă ce a condus la practică neunitară în rândul instanțelor naționale.

27. Totodată, critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 342—346 din Codul de procedură penală, motivată pe deducția potrivit căreia normele ce reglementează procedura de cameră preliminară obligă la începerea judecării în situațiile în care există cauze care împiedică exercitarea în continuare a acțiunii penale (fiind dată ca exemplu situația decesului inculpatului), este o problemă ce ține de interpretarea prevederilor Codului de procedură penală, și nu de constituționalitate a textului.

28. Or, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată”, motiv pentru care criticile anterior analizate excedează competenței instanței de contencios constituțional, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 342—346 din Codul de procedură penală urmând a fi respinse, sub aspectul criticilor analizate, ca inadmisibile.

29. În acest sens, Curtea reține că soluția de inadmisibilitate referitoare la dispozițiile art. 342—346 din Codul de procedură penală nu vizează și dispozițiile art. 344 alin. (4) din Codul de procedură penală și soluțiile legislative prevăzute la art. 345 alin. (1) și art. 346 alin. (1) din același cod, întrucât, prin Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014, mai sus citată, acestea au fost declarate neconstituționale, iar, ulterior datei publicării Deciziei nr. 641 din 11 noiembrie 2014 în Monitorul Oficial al României, Partea I, acestea și-au încetat efectele juridice, conform dispozițiilor art. 147 alin. (1) din Constituție și art. 31 alin. (3) din Legea nr. 47/1992.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate ridicată din oficiu de Judecătoria Constanța — Secția penală în Dosarul nr. 161/212/2014 și constată că dispozițiile art. 102 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 344 alin. (4), precum și ale art. 345 alin. (1), art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală cu privire la soluția legislativă declarată neconstituțională „fără participarea procurorului și a inculpatului”, excepție ridicată din oficiu de Judecătoria Constanța — Secția penală în Dosarul nr. 161/212/2014.

3. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 342—346 din Codul de procedură penală, excepție ridicată din oficiu de Judecătoria Constanța — Secția penală în Dosarul nr. 161/212/2014, din perspectiva criticilor referitoare la lipsa de claritate și previzibilitate, cu privire la obligativitatea întocmirii minutelor, la aplicarea cauzelor care împiedică exercitarea în continuare a acțiunii penale și la categoriile de hotărâri ce trebuie redactate cu ocazia declinării competenței în procedura de cameră preliminară.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Constanța — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 27 mai 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ORDONAȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAȚĂ pentru modificarea Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. VI.4 din Legea nr. 182/2015 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — La anexa nr. II din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, capitolul III — Culte se modifică după cum urmează:

1. La litera C — Personalul din conducerea cultelor și a unităților de cult, altul decât cel asimilat funcțiilor de demnitate publică, nr. crt. 3 va avea următorul cuprins:

„Nr. crt.	Funcția clericală sau asimilată	Numărul de posturi pentru care se asigură sprijin lunar la salarizare	Funcția didactică cu care se asimilează
3.	Secretar Cancelaria patriarhală, consilier eparhial, secretar eparhial, inspector eparhial, exarh, protopop	729	Profesor cu studii superioare, cu gradul didactic II și vechime în învățământ între 10 și 14 ani”

2. La litera E — Reglementări specifice personalului clerical, care își desfășoară activitatea în țară, în cadrul cultelor religioase din România, recunoscute potrivit legii, la articolul 9 alineatul (1), litera a) prima liniuță și litera b) prima liniuță vor avea următorul cuprins:

„a) — 18.951 de contribuții pentru personalul neclerical angajat în unitățile de cult din țară prevăzute la art. 8 din prezenta anexă. Contribuția lunară este la nivelul salariului de bază minim brut pe țară;

b) — 300 de contribuții pentru personalul neclerical angajat în unitățile și instituțiile de învățământ teologic prevăzute la art. 8 din prezenta anexă. Contribuția lunară este la nivelul salariului de bază minim brut pe țară;”.

Art. II. — Dispozițiile prezentei ordonanțe intră în vigoare la data de 1 octombrie 2015.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,

Vlad Ștefan Stoica

Secretariatul de Stat pentru Culte,

Victor Opaschi,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul muncii, familiei,

protecției sociale

și persoanelor vârstnice,

Rovana Plumb

București, 15 iulie 2015.

Nr. 15.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

**pentru modificarea alin. (6) al art. 9² din Legea recunoștinței pentru victoria
Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă
de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. X din Legea nr. 182/2015 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Alineatul (6) al articolului 9² din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Soluțiile vor fi comunicate în termen de 120 de zile lucrătoare de la depunerea cererii. În cazul comunicărilor prin

poștă, cu confirmare de primire, care nu sunt ridicate de către destinatar, termenul de 30 de zile pentru contestație curge de la data publicării deciziei Comisiei prin postare pe site-ul instituției.”

Art. II. — Prevederile art. I se aplică și pentru cererile aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Secretariatul de stat pentru recunoașterea
meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist
instaurat în România în perioada 1945—1989,

Adrian Sanda,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

București, 15 iulie 2015.

Nr. 16.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind transmiterea fără plată a unor bunuri mobile, aflate în proprietatea privată a statului,
între Ministerul Afacerilor Interne și Consiliul Superior al Magistraturii**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 11 lit. m) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă transmiterea fără plată a unor bunuri mobile aflate în domeniul privat al statului, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, din patrimoniul Ministerului Afacerilor Interne în patrimoniul Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) După preluarea bunurilor, asigurarea administrării acestora va fi realizată, în condițiile legii, de Consiliul Superior al Magistraturii.

Art. 2. — (1) Se aprobă transmiterea fără plată a unor bunuri mobile aflate în domeniul privat al statului, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, din patrimoniul Consiliului Superior al Magistraturii în patrimoniul Ministerului Afacerilor Interne.

(2) După preluarea bunurilor, asigurarea administrării acestora va fi realizată, în condițiile legii, de Ministerul Afacerilor Interne.

Art. 3. — (1) Predarea bunurilor mobile transmise potrivit art. 1 și 2 se face pe bază de protocol, încheiat între părțile interesate, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(2) Paza și transportul bunurilor se asigură de către structura beneficiară care le preia, cu fonduri și mijloace proprii.

Art. 4. — După efectuarea transmiterii, cele două instituții își vor actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică.

Art. 5. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre și sunt clasificate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Gabriel Oprea

Ministrul justiției,

Robert Marius Cazanciuc

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

București, 15 iulie 2015.

Nr. 562.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

DECIZIE

privind încetarea concesiunii miniere de exploatare a nisipului și pietrișului din perimetrul Băiești

Având în vedere:

— Referatul Direcției generale gestionare, evaluare și concesionare resurse/rezerve minerale, integrare europeană nr. 300.246 din 8 iulie 2015 privind verificarea îndeplinirii condițiilor legale și propunerea de aprobare a renunțării;
— art. 31 lit. b) coroborat cu art. 32 din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 37 alin. (1) din Legea nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezenta decizie.

Art. 1. — Concesiunea minieră de exploatare a nisipului și pietrișului din perimetrul Băiești, județul Hunedoara, convenită de concesionar, încetează la data publicării prezentei decizii.

prin Licența de concesiune nr. 1.664/2000 încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și

Societatea Comercială „Consmin” — S.A. Petroșani, în calitate de concesionar, încetează la data publicării prezentei decizii.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

Gheorghe Duțu

București, 9 iulie 2015.

Nr. 8.

MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE

ORDIN

privind stabilirea fondului de premiere pentru o extragere lunară a Loteriei bonurilor fiscale

În baza prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 2 alin. (1) și ale art. 8 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2015 pentru organizarea Loteriei bonurilor fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 166/2015,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Fondul de premiere alocat extragerii lunare a Loteriei bonurilor fiscale din data de 19 iulie 2015 este de 1.000.000 lei.

(2) Fondul de premiere prevăzut la alin. (1) se majorează cu sumele necesare rotunjirii valorii câștigului aferent unui bon

fiscal, în condițiile art. 7 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2015 pentru organizarea Loteriei bonurilor fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 166/2015.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 16 iulie 2015.

Nr. 836.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

ORDIN

privind aprobarea planurilor-cadru de învățământ pentru clasele a IX-a—a XII-a, învățământ liceal, filiera vocațională, profilul teologic, cultul greco-catolic, specializarea ghid turism religios, a listei disciplinelor de specialitate din curriculumul diferențiat pentru clasele a IX-a—a XII-a, învățământul liceal, filiera vocațională, profilul teologic, cultul greco-catolic, specializarea ghid turism religios și a programelor școlare pentru disciplinele care fac parte din curriculumul diferențiat pentru clasele a IX-a—a XII-a, învățământul liceal, filiera vocațională, profilul teologic, cultul greco-catolic, specializarea ghid turism religios

În conformitate cu prevederile art. 65 alin. (4) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 26/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării Științifice,

ministrul educației și cercetării științifice emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă planurile-cadru de învățământ pentru clasele a IX-a—a XII-a, învățământ liceal, filiera vocațională, profilul teologic, cultul greco-catolic, specializarea ghid turism religios. Aceste planuri-cadru sunt cuprinse în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă lista disciplinelor de specialitate din curriculumul diferențiat pentru clasele a IX-a—a XII-a, învățământul liceal, filiera vocațională, profilul teologic, cultul greco-catolic, specializarea ghid turism religios. Lista disciplinelor și alocările orare corespunzătoare sunt cuprinse în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se aprobă programele școlare pentru disciplinele care fac parte din curriculumul diferențiat pentru clasele a IX-a—a XII-a, învățământul liceal, filiera vocațională, profilul teologic, cultul greco-catolic, specializarea ghid turism religios, după cum urmează: Programa școlară pentru disciplina *Studiu biblic*, clasele a IX-a și a X-a; Programa școlară pentru disciplina *Catehism*, clasele a IX-a și a X-a; Programa școlară pentru disciplina *Spiritualitate*, clasele a IX-a și a X-a; Programa școlară pentru disciplina *Geografia turismului*, clasele a IX-a și a X-a; Programa școlară pentru disciplina *Studiu biblic*, clasele a XI-a și a XII-a; Programa școlară pentru disciplina *Catehism*, clasele a XI-a și a XII-a; Programa școlară pentru disciplina *Spiritualitate*, clasele a XI-a și a XII-a; Programa școlară pentru disciplina *Istoria religiilor*, clasa a XI-a; Programa școlară pentru disciplina *Istoria Bisericii*, clasele a XI-a și a XII-a; Programa școlară

pentru disciplina *Istoria artei sacre*, clasele a XI-a și a XII-a; Programa școlară pentru disciplina *Turism și patrimoniu cultural*, clasele a XI-a și a XII-a; Programa școlară pentru disciplina *Contabilitate*, clasa a XI-a; Programa școlară pentru disciplina *Tehnologia activității de turism*, clasa a XI-a; Programa școlară pentru disciplina *Economia turismului*, clasa a XII-a; Programa școlară pentru disciplina *Marketing în turism*, clasa a XII-a; Programa școlară pentru disciplina *Tehnologie hotelieră*, clasa a XII-a; Programa școlară pentru disciplina *Literatura universală creștină*, clasele a XI-a și a XII-a. Pentru celelalte discipline din curriculumul diferențiat se vor aplica programele școlare aflate în vigoare din curriculumul diferențiat pentru clasele a IX-a—a XII-a, ciclul liceal, filiera vocațională, profilul teologic, cultul greco-catolic, specializarea teologie. Programele sunt cuprinse în anexa nr. 3.

Art. 4. — Direcția generală învățământ preuniversitar, Institutul de Științe ale Educației, Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic, inspectoratele școlare județene, respectiv Inspectoratul Școlar al Municipiului București, conducerile unităților de învățământ preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării științifice,
Sorin Mihai Cîmpeanu

București, 30 iunie 2015.

Nr. 4.395.

*) Anexele nr. 1—3 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

ORDIN
privind aprobarea Regulamentului de organizare
și funcționare a Consiliului Național
pentru Finanțarea Învățământului Superior

În conformitate cu art. 217 alin. (1)—(3) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 26/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării Științifice,

ministrul educației și cercetării științifice emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Superior, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 4.786/2011 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Superior, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 573 din 11 august 2011.

Art. 3. — Direcția generală învățământ universitar, Direcția generală buget-finanțe, salarizare și resurse umane și Unitatea Executivă pentru Finanțarea Învățământului Superior și a Cercetării, Dezvoltării și Inovării duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării științifice,
Sorin Mihai Cîmpeanu

București, 30 iunie 2015.

Nr. 4.403.

ANEXĂ

REGULAMENT

de organizare și funcționare a Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Superior

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Consiliul Național pentru Finanțarea Învățământului Superior, denumit în continuare *CNFIS*, este un organism consultativ de nivel național, fără personalitate juridică, al Ministerului Educației și Cercetării Științifice.

Art. 2. — CNFIS își desfășoară activitatea în conformitate cu prevederile Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II

Atribuții

Art. 3. — CNFIS propune Ministerului Educației și Cercetării Științifice metodologia de finanțare a universităților, potrivit

art. 219 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — CNFIS propune Ministerului Educației și Cercetării Științifice alocarea, pe bază de contract, a sumelor pentru finanțarea de bază, finanțarea complementară și finanțarea suplimentară, realizarea de obiective de investiții, alocarea pe bază competițională a fondurilor pentru dezvoltare instituțională, alocarea pe bază competițională a fondurilor pentru incluziune, burse și protecția socială a studenților, potrivit art. 223 alin. (2) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — CNFIS stabilește anual costul mediu per student echivalent, pe cicluri de studii, pe domenii de studii și pe limbă de predare, potrivit art. 219 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — CNFIS elaborează anual, pe baza metodologiei de finanțare a universităților, procedurile de finanțare de bază a universităților prin granturi de studii calculate pe baza costurilor medii și le propune spre aprobare Ministerului Educației și Cercetării Științifice. Procedurile de finanțare de bază a universităților prin granturi de studii respectă principiul finanțării multianuale asigurate pe toată durata unui ciclu de studii, potrivit art. 223 din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — CNFIS stabilește criteriile și standardele de calitate pentru alocarea către universități a finanțării suplimentare destinate stimulării excelenței instituțiilor și a programelor de studii, potrivit art. 197 lit. a) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. — CNFIS propune Ministerului Educației și Cercetării Științifice metodologia de alocare preferențială de resurse financiare consorțiilor sau universităților fuzionate, potrivit art. 194 alin. (2) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 9. — CNFIS propune anual quantumul minim al burselor sociale pentru susținerea financiară a studenților cu venituri reduse, ținând cont de faptul că acestea trebuie să acopere cheltuielile minime de masă și cazare, potrivit art. 223 alin. (10) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 10. — CNFIS colaborează cu Ministerul Educației și Cercetării Științifice în realizarea controlului periodic al modului de îndeplinire de către universități a prevederilor din contractele instituționale și complementare, al modului de realizare a proiectelor de dezvoltare instituțională și al eficienței gestionării fondurilor publice de către universități, potrivit art. 219 alin. (2) lit. b) și art. 223 alin. (7) lit. c) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 11. — CNFIS colaborează cu Consiliul Național de Statistică și Prognoză a Învățământului Superior, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior, Consiliul Național al Cercetării Științifice, Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, precum și cu Autoritatea Națională pentru Calificări, în vederea elaborării sistemului de indicatori statistici de referință pentru învățământul superior, corelat cu sistemele de indicatori statistici de referință la nivel european din domeniu, pe care îl înaintează Ministerului Educației și Cercetării Științifice, potrivit art. 220 alin. (2) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 12. — CNFIS desemnează un membru în consiliul de etică și management universitar, potrivit art. 125 alin. (2) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 13. — CNFIS propune Ministerului Educației și Cercetării Științifice regulamentul de alocare a codului matricol individual, precum și conținutul informațiilor care vor fi scrise în Registrul matricol unic al universităților din România, potrivit art. 201 alin. (2) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 14. — CNFIS prezintă anual Ministerului Educației și Cercetării Științifice un raport public privind starea finanțării învățământului superior și măsurile de optimizare ce se impun, potrivit art. 219 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL III

Constituirea

Art. 15. — (1) Membrii CNFIS sunt personalități de prestigiu științific și cultural, recunoscute pe plan național și internațional, numite prin ordin al ministrului educației și cercetării științifice pentru un mandat de 4 ani, cu posibilitatea prelungirii mandatului cu încă 4 ani, pentru două treimi din membri, desemnați de către CNFIS.

(2) Pentru asigurarea continuității activităților CNFIS, la fiecare 4 ani, ministrul educației și cercetării științifice numește 7 noi membri.

Art. 16. — Pot fi membri ai CNFIS cadre didactice și cercetători, având cel puțin titlul de conferențiar sau de cercetător științific II ori titluri echivalente obținute în străinătate, membri ai Academiei Române și ai unor instituții de cultură, selectați astfel încât să se asigure o reprezentare cât mai echitabilă a principalelor centre universitare din țară și a domeniilor fundamentale de studii.

Art. 17. — (1) Președintele Consiliului Național al Rectorilor și președintele Federației Naționale Sindicale „Alma Mater” sunt invitați permanenți la ședințele CNFIS, fără drept de vot.

(2) Pot participa la ședințele CNFIS, cu statut de observator și fără drept de vot, reprezentanți ai asociațiilor studențești legal constituite, precum și reprezentanți ai mediului de afaceri.

Art. 18. — (1) CNFIS este format din 21 de membri.

(2) Membrii CNFIS sunt numiți prin ordin al ministrului educației și cercetării științifice pe întreaga perioadă a exercitării mandatului prevăzut la art. 15.

Art. 19. — (1) CNFIS are un președinte și 3 vicepreședinți, desemnați dintre membrii CNFIS.

(2) În cadrul CNFIS funcționează Biroul executiv, format din 7 membri ai CNFIS, incluzând președintele și cei 3 vicepreședinți. Atribuțiile Biroului executiv sunt stabilite prin norme interne de organizare și funcționare a CNFIS.

Art. 20. — Președintele, vicepreședinții sau un membru al Biroului executiv pot fi revocați din respectiva funcție de conducere prin votul secret a cel puțin două treimi dintre membrii CNFIS, la cererea unuia sau mai multor membri ai CNFIS.

Art. 21. — (1) Metodologia de alegere a membrilor Biroului executiv al CNFIS este următoarea:

a) președintele este ales prin vot secret, cu majoritatea voturilor exprimate, fie în urma depunerii unor candidaturi, fie pe baza propunerilor membrilor CNFIS;

b) vicepreședinții și ceilalți membri ai Biroului executiv sunt propuși de către președinte și aleși prin vot secret, cu majoritatea voturilor exprimate de către membrii CNFIS.

(2) Cvorumul necesar validării voturilor prevăzute la alin. (1) este de jumătate plus unu din numărul total de membri.

Art. 22. — (1) În cazul existenței unui loc vacant în componența CNFIS sau în situația în care un membru este în imposibilitatea de a-și exercita mandatul, se procedează la numirea unui nou membru, pentru un mandat parțial, prin ordin al ministrului educației și cercetării științifice.

(2) Mandatul noului membru încetează la expirarea mandatului membrului pe care îl înlocuiește.

Art. 23. — (1) În cazul în care un membru al CNFIS încalcă normele etice sau de deontologie profesională ori nu se implică

în mod sistematic în activitățile consiliului, acesta poate fi revocat din calitatea de membru al CNFIS.

(2) Procedura de revocare se declanșează la solicitarea ministrului educației și cercetării științifice sau a unuia ori mai multor membri CNFIS și se confirmă prin votul secret a două treimi dintre membrii CNFIS.

(3) Pe locul rămas vacant în urma revocării se numește un nou membru, conform prevederilor art. 22.

CAPITOLUL IV

Organizarea și funcționarea

Art. 24. — Președintele CNFIS are următoarele atribuții:

a) îndeplinește mandatul atribuit explicit prin decizie a membrilor CNFIS;

b) conduce ședințele de lucru ale CNFIS și ale Biroului executiv;

c) stabilește ordinea de zi a ședințelor de lucru ale CNFIS, pe baza propunerilor membrilor; ordinea de zi poate fi modificată prin decizie a membrilor CNFIS, la cererea oricărui membru al CNFIS;

d) stabilește ordinea de zi a ședințelor de lucru ale Biroului executiv, pe baza propunerilor membrilor acestuia; ordinea de zi poate fi modificată prin decizie a membrilor Biroului executiv, la cererea oricărui dintre membri;

e) asigură legătura operativă a CNFIS cu ministrul educației și cercetării științifice, în vederea informării acestuia despre activitatea CNFIS;

f) reprezintă CNFIS în relația cu terții.

Art. 25. — (1) În cazul indisponibilității sale, atribuțiile președintelui sunt preluate de vicepreședinți, cu alternarea preluării atribuțiilor de către cei 3 vicepreședinți.

(2) Președintele poate delega unui vicepreședinte sau unui alt membru al CNFIS unele dintre atribuțiile sale.

Art. 26. — (1) Pentru realizarea diferitelor activități, CNFIS poate constitui, pe perioadă determinată, organe de lucru — comisii și grupuri de lucru, care sunt numite, restructurate, desființate și coordonate de către CNFIS și cărora CNFIS le poate delega unele dintre atribuțiile proprii.

(2) Componenta și regulamentele acestor organe de lucru sunt stabilite de CNFIS și publicate pe site-ul web propriu.

(3) Organele de lucru pot include membri CNFIS și experți din afara CNFIS, atât din țară, cât și din străinătate.

(4) Suportul tehnic și executiv pentru activitatea CNFIS și a Biroului executiv CNFIS este asigurat de Unitatea Executivă pentru Finanțarea Învățământului Superior, a Cercetării, Dezvoltării și Inovării (UEFISCDI), prin Direcția de finanțare și evaluare instituțională.

Art. 27. — Documentele și propunerile pe care CNFIS le realizează în îndeplinirea atribuțiilor sale sunt avizate prin decizie a Biroului executiv și adoptate prin decizie a CNFIS.

Art. 28. — CNFIS poate adopta norme interne de funcționare, care trebuie să respecte prevederile legale și ale prezentului regulament de organizare și funcționare.

Art. 29. — Pentru a adopta o decizie, membrii CNFIS, respectiv ai Biroului executiv pot vota atât în cadrul ședințelor,

cât și de la distanță, exprimându-și dreptul la vot prin mijloace electronice, conform regulamentului intern de funcționare.

Art. 30. — Cu excepția cazurilor prevăzute la art. 20 și art. 23 alin. (2), deciziile CNFIS sunt aprobate prin votul a jumătate plus unu din numărul membrilor prezenți, în cazul votului în cadrul ședințelor, respectiv prin votul a jumătate plus unu din numărul membrilor votanți, din care cel puțin 9 membri sunt prezenți, în cazul votului exprimat prin mijloace electronice.

Art. 31. — Ședințele CNFIS se convoacă de către președintele CNFIS, de către ministrul educației și cercetării științifice sau la cererea a cel puțin o treime dintre membrii CNFIS.

Art. 32. — Deciziile Biroului executiv sunt aprobate prin votul a jumătate plus unu din numărul membrilor prezenți ai Biroului executiv, în cazul votului în cadrul ședințelor, respectiv prin votul a jumătate plus unu din numărul membrilor votanți ai Biroului executiv, din care cel puțin 3 membri prezenți, în cazul votului exprimat prin mijloace electronice.

Art. 33. — Ședințele Biroului executiv pot fi convocate de către președintele CNFIS, de către ministrul educației și cercetării științifice sau la cererea a cel puțin 3 dintre membrii Biroului executiv.

Art. 34. — Ministrul educației și cercetării științifice sau un reprezentant al acestuia pot participa, de drept, la ședințele CNFIS sau ale Biroului executiv, în calitate de observatori, fără drept de vot.

Art. 35. — CNFIS, respectiv Biroul executiv pot invita în cadrul ședințelor proprii persoane externe în calitate de observatori și/sau consultanți.

CAPITOLUL V

Finanțarea CNFIS

Art. 36. — Bugetul CNFIS este gestionat prin UEFISCDI și se constituie pe bază contractuală între Ministerul Educației și Cercetării Științifice și UEFISCDI sau din alte surse legal constituite, gestionate de UEFISCDI.

Art. 37. — Pentru participarea la ședințe sau reuniuni de lucru, membrii CNFIS și ai organelor de lucru ale acestuia primesc, pentru fiecare ședință sau reuniune de lucru, o retribuție brută egală cu 1/20 din valoarea brută a salariului de bază, corespunzător coeficientului de ierarhizare maxim, al unui profesor universitar din instituții de învățământ superior finanțate din fonduri publice, conform legii.

Art. 38. — Pentru participarea la ședințe sau la reuniuni de lucru, membrilor CNFIS și ai organelor de lucru ale acestuia le sunt decontate cheltuielile de transport, diurnă și cazare, în condițiile legii.

Art. 39. — Remunerarea activității desfășurate în afara activității de bază de către membrii organelor de lucru ale CNFIS și decontarea cheltuielilor de transport, diurnă și cazare ale acestora pentru participarea la ședințe sau la reuniuni de lucru se fac în condițiile legii și în limitele bugetului alocat cu această destinație.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

